

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/35/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010160
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712010160.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen rozhodujúc predsedkyňou senátu JUDr. Marianou Philadelphiovou a prísediacich Dušana Hancka a JUDr. Františka Hanusku na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.09.2015 vo Zvolene, v trestnej veci obžalovaných 1/ ml. D. U. a spol., stíhaných pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona a iné spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný 1/ J. D. U., nar. XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici, trvale bytom R. XXX, T., prechodne bytom R. XXX, T., bez pracovného pomeru,

obžalovaný 2/ ml. D. U., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom M., Y. XXXX/XXX, bez pracovného pomeru,

K. X/ J. Š. Ď., nar. XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici, trvale bytom U. U., K. X, prechodne bytom M., U. T. XX, bez pracovného Pomeru,

s ú v i n n í,

že

dňa 03.09.2010 v čase okolo 22.00 hod. v meste Zvolen, okres Zvolen na Nám. SNP, ml. D. U. G. J. Š. Ď. po spoločnej vzájomnej dohode s ml. D. U. za prítomnosti osôb mladších ako 18 rokov fyzicky napadli J. B., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že tohto napadli pri bráne vinárne Kľúčik od chrbta, pričom ho spoločne zrazili na zem, v dôsledku čoho J. B. spadol tvárou na zem a pri páde narazil hlavou na betónový roh lavičky, následkom čoho ostal v bezvedomí nehybne ležať na zemi, pričom z hlavy mu začala tiecť krv a aj napriek tomu ml. D. U., ml. D. U. a ml. Š. Ď. pokračovali v útoku tým, že ml. D. U. G. J. D. U. si kľakli na J. B. zozadu v oblasti nôh, kde ho udierali päšťami do oblasti chrbta a ml. Š. Ď. najmenej jedenkrát kopol ležiaceho J. B. do oblasti trupu, čím spôsobili J. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., M. XXX/X zranenia a to tržnozmliaždené poranenie nad ľavou očnicou, zlomenie stropu mediálnej steny ľavej očnice, zlomeninu lebkovej bázy vľavo, zmliaždenie spánkovej oblasti mozgu so zakrvácaním vpravo, krvácanie nad mozgovými obalmi čelového laloka na ľavej strane, krvácanie nad mozgovými obalmi v nadočnicovej oblasti vľavo, krvácanie pod mozgovými obalmi v oblasti čelového laloka vľavo, poranenie zvratnej vetvy blúdivého nervu s ochrnutím hlasivky vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali opakované chirurgické ošetrenia z dôvodu ohrozenia života, následnú rehabilitáciu s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní najmenej 5 mesiacov s možnými doživotnými trvalými následkami,

t e d a

- spoločným konaním inému úmyselne spôsobili ťažkú ujmu na zdraví,
- na mieste verejnosti prístupnom sa dopustili výtržnosti najmä tým, že napadli iného,
čin spáchali v prítomnosti skupiny osôb mladších ako 1/8 rokov,

č í m s p á c h a l i

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c) Tr. zákona spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú

Obžalovaný 1/ ml. D. U.

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, 7 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 /tridsať/ mesiacov.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona, súd výkon trestu podmieniene o d k l a d á na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. a), písm. g) Tr. zákona, súd obžalovanému 1/ u k l a d á povinnosti spočívajúce v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu podľa svojich schopností a možností a podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona, súd z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T 24/2015 zo dňa 27.02.2015, právoplatného dňa 27.02.2015, ktorým bol obžalovaný 1/ uznaný za vinného podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, § 156 ods. 1 Tr. zákona a u ktorého podľa § 101 ods. 1 Tr. zákona súd podmieniene upustil od potrestania s určením skúšobnej doby v trvaní 6 (šiestich) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný 2/ ml. D. U.

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, 7 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 /dva/ rokov nepodmieniene.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, súd obžalovaného 2/ pre výkon tohto trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona, súd z r u š u j e výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 0T 13/2015 zo dňa 10.02.2015, právoplatného dňa 10.02.2015, ktorým bol obžalovaný 2/ uznaný za vinného podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo

výmere 4 (štyri) mesiacov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a za súčasného uloženia mu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, súd obžalovanému 2/ u k l a d á aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Obžalovaný 3/ ml. Š.Z. Ď.

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, 7 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 /tridsať/ mesiacov.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona, súd výkon trestu podmienečne o d k l a d á na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. a), písm. g) Tr. zákona, súd obžalovanému 3/ u k l a d á povinnosti spočívajúce v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu podľa svojich schopností a možností a podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona, súd z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T 24/2015 zo dňa 27.02.2015, právoplatného dňa 27.02.2015, ktorým bol obžalovaný 3/ uznaný za vinného podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, § 156 ods. 1 Tr. zákona a u ktorého podľa § 101 ods. 1 Tr. zákona súd podmienečne upustil od potrestania s určením skúšobnej doby v trvaní 6 (šiestich) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovaným 1/, 2/, 3/ u k l a d á povinnosť a to spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným:

- J. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., M. XXX/X, škodu z titulu bolestného vo výške 22.186,10 €,

- Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35 937 874, z titulu poskytnutej zdravotnej starostlivosti vo výške 18.655,59 €,

- Sociálnej poisťovni, ul. 29. Augusta 8-10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484 z titulu vyplatených nemocenských dávok a vyplateného invalidného dôchodku za obdobie od 30.08.2011 do 09.10.2014 v sume 13.971,55 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku, súd poškodeného J. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., M. XXX/ X, so zvyškom jeho nároku na náhradu škody ho o d k a z u j e na konanie o občiansko-právnych veciach..

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv 529/10 dňa 01.03.2012 obžalobu na obvinených 1/ ml. D. U. a spol. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c) Tr. zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Všetci traja obžalovaní spáchanie skutku, ktorý sa im kladie za vinu, popreli a na hlavnom pojednávaní pred tunajším súdom urobili vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku o tom, že sú nevinní.

Obžalovaný 1/ ml. D. U. na hlavnom pojednávaní nevyповovedal. I napriek tomu, že prokurátor navrhol jeho výповeď z prípravného konania na hlavnom pojednávaní prečítať (čl. 77-83), súd poukazuje na to, že obžalovaný 1/ ani v prípravnom konaní nevyповovedal.

Po takmer dvoch rokoch od podania obžaloby, už v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní obžalovaný dňa 06.02.2014 požiadal o možnosť výповeďať v danej veci. Takto uviedol, že sa v predmetný deň stretli a to všetci traja obžalovaní a J. J.. Spolu sa išli zabaviť na disco v bare X., kde si objednali zopár kôl, pív. Potom nejaký chlapec mal problém s jeho bratrancom - obžalovaným 3/ Š. Ď. a Ťahal ho von. Keďže následne prišlo za ním nejaké dievča a oznámilo mu, že vonku je bitka a že je problém s obžalovaným 3/ Š. Ď., išiel von aj on. Pred X. videl J. J. bez trička, ktorého bil nejaký chlap, čo však obžalovaný 1/ neriešil, pretože hľadal obžalovaného 3/ Š. Ď.. Išiel sa pozrieť k väčšej skupine ľudí a vtedy zozadu do neho niekto strčil alebo kopol ho, čo bol silný náraz, v dôsledku ktorého on spadol do statných tam stojacich chlapcov. Spadli viacerí, čo už bolo pri lavičke. Ako vstával, napadol ho H. K., pričom ako ho napádal, tak nejako vyšli z tej skupiny. Z dôvodu, že H. K. je vyšší než on, nevládal sa mu brániť, preto odtiaľ odišiel. Svedkov, ani poškodeného v čase skutku nepoznal. Dokazoval, že v ten večer mal odetý červený pulóver a biele nohavice. Nevedel sa vyjadriť k zraneniu poškodeného, ako k nemu došlo, vôbec nereagoval, že by sa na tomto mieste bolo niekomu niečo stalo.

Obžalovaný 2/ ml. D. U. na hlavnom pojednávaní postupoval rovnako ako spoluobžalovaný 1/ a k veci nevyповovedal, len dodal, že existuje svedok, ktorý potvrdí, že je nevinný. Aj u obžalovaného 2/ prokurátor navrhol jeho výповeď z prípravného konania na hlavnom pojednávaní prečítať (čl. 98-104), súd však rovnako konštatuje, že obžalovaný 2/ aj v prípravnom konaní využil svoje právo a k veci nevyповovedal. V priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní sa len vyjadril, že na mieste činu bol s kamarátom W. U., ktorého držal, pretože bol veľmi opitý a tohto niesol domov.

Obžalovaný 3/ ml. Š. Ď. na hlavnom pojednávaní postupoval rovnako ako jeho spoluobžalovaní 1/ a 2/ a k veci nevyповovedal. Aj u obžalovaného 3/ prokurátor navrhol jeho výповeď z prípravného konania na hlavnom pojednávaní prečítať (čl. 84-90), súd však zhodne konštatuje, že obžalovaný 3/ tiež v prípravnom konaní využil svoje právo a k veci nevyповovedal. V priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní len podal vyjadrenie k svedeckým výповeďiam v tom znení, že on v ten večer žiadny konflikt, či potýčku s nikým nemal.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený J. B., ktorý uviedol, že dňa 03.09.2010 sa pod zámkom vo Zvolene stretol s J. S., J. X. a s jeho priateľkou, kde J. S. telefonoval jeho bratranec J. D., ktorý mu oznámil, že sa mu vyhrávajú slovami, že „nepomôže ti ani S. „. Neskôr J. D. sa k nim pripojil a to ešte v čase, keď boli pod zámkom. Potom spolu išli do mesta a na viac sa už poškodený nepamätá. Uviedol, že z obžalovaných v čase skutku poznal a to z videnia len obžalovaného 3/ Š. Ď.I..

Po tom, čo sa na anesteziologicko-resuscitačnom oddelení prebral, od priateľky, rodičov, kamarátov a známych sa dozvedel o skutku. Ako prvý mu o ňom povedali rodičia a priateľka S. L.. Uviedli mu, že ho napadli, že mal zlomenú lebku, krvácanie do mozgu, že ho museli operovať. Neskôr mu o skutku rozprávali aj kamaráti. Následne aj sám sa pýtal a zisťoval u známych skutočnosti ohľadom skutku. Takto sa dozvedel, že na mieste činu boli H. K., J. D. a tento mu povedal, že prítomný pri tom bol aj J. J., ktorý zase mu uviedol, že bol tam aj N. Č. a všetkých týchto menovaných poškodený oslovil z dôvodu poskytnutia mu nejakých informácií o predmetnom skutku. Z takto získaných informácií sa dozvedel, že stál pred X. s H. K., následne bol niekým strčený, resp. udretý päťou následkom čoho spadol na betónový kraj lavičky. Ďalej sa dozvedel, že nejaká okoloidúca mu poskytla prvú pomoc a bola privolaná sanitka. J. J. a N. Č. mu uviedli, že práve všetci traja obžalovaní sú páchatelmi tohto skutku. J. S. mu povedal, že útok nevidel, lebo v okamihu útoku bol otočený k poškodenému chrbtom. Ďalej na hlavnom pojednávaní na otázky obhajcov výповovedal, že konflikt s obžalovaným 1/ ml. D. U. nemal, tohto pred incidentom nepoznal. Z rozprávania iných tiež zistil, že J. S. sa na mieste samom s niekým iným naťahoval a to v podchode a vonku. Podľa poškodeného vzdialenosť od podchodu ku lavičke, na ktorú spadol môže byť päť metrov. Na záver poškodený dodal, že pár mesiacov pred predmetným skutkom bol v J., pričom oproti na zástavke MHD vykonával potrebu, kde s partiou stál aj obžalovaný 3/ ml. Š. Ď. a vykrikoval, že „D.i nepomôže ani S.. Vtedy obžalovaného 3/ aj oslovil s tým, aký má problém, na čo mu obžalovaný 3/ odpovedal, že žiadny.

V priebehu hlavného pojednávania, po tom, čo sa obžalovaný 2/ D. U. na hlavné pojednávanie nedostavil s ospravedlnením sa pre svoj zlý zdravotný stav, tohto poškodený stretol na druhý deň po odročenom pojednávaní a na jeho otázku, či obžalovaný 2/ nemal byť na súde mu tento uviedol, že: „ skús niečo na mňa vytiahnuť, tak Ťa zabijem !“ (čl. 567).

Poškodený si v tomto trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody z titulu bolestného vo výške 22.186,10 €, ďalej účelne vynaložené náklady spojené s jeho liečením vo výške 328,71 €, z titulu vecnej škody na veciach pri skutku mu poškodených vo výške 166,- €, tiež z titulu náhrady za stratu na zárobku vo výške 145,44 €, ako aj trovy právneho zastúpenia.

Poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. si v prípravnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody za vynaložené liečebné náklady za ošetrovanie poškodeného (č.l. 754) vo výške 18.655,59 €. Poškodená Sociálna poisťovňa Bratislava, si v prípravnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody v úhrne vo výške 13.971,55 € (čl. 635) a to z titulu výplaty nemocenských dávok za obdobie od 10.09.2010 do 29.08.2011 vo výške 4.707,90 €, z titulu výplaty invalidného dôchodku za obdobie od 30.08.2011 do 09.10.2014 vo výške 9.263,65 €.

Svedkyňa Z. B. na hlavnom pojednávaní využijúc ustanovenie § 130 ods. 1 Tr. poriadku odmietla vypovedať.

Zo zápisnice o jej skoršom výsluchu z prípravného konania (čl. 256-259 z 18.01.2011

) a po jej prečítaní na hlavnom pojednávaní vyplýva, že je matkou obžalovaného 1/ ml. D. U.. Ďalej vypovedala, že obžalovaný 1/ je jedným z jej piatich detí, ktoré vychováva sama po rozchode s ich otcom. S ml. obžalovaným 1/ nemala v minulosti výchovné problémy, pričom aj jeho prospech v škole bol dobrý. Rovnako s ním nemala ani problémy v správaní. Následne začal študovať SOU na Podborovej - odbor kaderník. Toto štúdium už v I. polroku zo zdravotných dôvodov prerušil. Nevidela na ňom, že by požíval alkoholické nápoje, či iné návykové látky, netúlal sa, býval doma, s kamarátmi chodieval do mesta v piatky a domov sa vracal okolo 23.00 h. Niekedy sa stalo, že prespal vo Zvolene u jej sestry, no vždy to svedkyni musel oznámiť. Svedkyňa mala vedomosť, že v takomto prípade (keď zostal vo Zvolene) mu zvykol zatelefonovať jeho bratranec Š. Ď., ktorý býva vo Zvolene a je synom jej sestry. Z počutia vedela, že v inkriminovaný večer bol jej syn vo Zvolene spolu s obžalovaným 3/ Š. Ď..

Svedkyňa N. U., matka obžalovaného 2/ ml. D. U., rovnako na hlavnom pojednávaní využila právo k veci nevypovedať a preto bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jej skoršej výpovedi (čl. 260-263 z 28.04.2011). V prípravnom konaní svedkyňa vypovedala, že syn ukončil povinnú školskú dochádzku, ďalej v štúdiu nepokračoval, bol doma a to zo zdravotných dôvodov. So synom nemala výchovné problémy, študoval na Gymnázium Gándiho v Lučenci (od IV. po VII. triedu), pričom najhoršiu známku mal trojku. Keď túto školu zrušili, začal študovať na IV. ZŠ sídlisko Zlatý Potok vo Zvolene, kde sa kamarátil s obžalovaným 3/ Š. Ď., jeho prospech sa vtedy zhoršil, mal aj štvorky, následne nebol klasifikovaný a povinnú školskú dochádzku ukončil v VII. ročníku, t.j. dva krát prepadol. Svedkyňa potvrdila, že má vedomosť o tom, že jej syn sa kamaráti aj s J., t.j. D. U. a to už asi tri roky. Od syna asi po dvoch dňoch od skutku sa dozvedela, že bol na mieste činu, ale že sa do bitky nezapojil, len videl, ako poškodený spadol na zem a že spolu s kamarátmi z tohto miesta ušiel. Vec bola následne aj medializovaná, videla v televízii video záznam v správach a spoznala na mieste udalosti svojho syna. Doplnila, že vedela o tom, že sa po námestí mal v tom čase prechádzať.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj zákonná zástupkyňa obžalovaného 3/ Š. Ď. a to jeho matka J. Ď., ktorá totožne odmietla vypovedať využijúc ustanovenie § 130 ods. 1 Tr. poriadku. Preto aj u tejto svedkyni bola na hlavnom pojednávaní prečítaná jej skoršia výpoveď (čl. 264-266 z 28.04.2011), z ktorej vyplýva, že svedkyňa svoje právo nevypovedať využila už v prípravnom konaní.

Svedkyňa J. J. na hlavnom pojednávaní dokazovala, že pozná obžalovaného 1/ D. U.Č., jedná sa o spolužiakovho kamaráta, obžalovaného 2/ D. U. nepozná a obžalovaného 3/ Š. Ď. pozná už dávnejšie a to z čias základnej školy. Poškodeného v čase skutku nepoznala, dnes sú kamaráti. Ku skutku vypovedala, že dňa 03.09.2010 oslavovala narodeniny a preto s priateľom H. F. a s ďalšími osobami boli v bare X.. Bola tam nejaká akcia - hip hop párty a to v priestoroch terasy baru. V čase okolo 21.30 h spozorovala roztržku asi medzi 2-3 osobami, strkali sa, do ktorej sa zapojilo viacero osôb. Boli tam aj Rómovia. Videla ako SBS-kár tieto osoby vytlačil pred bar. Asi do piatich minút ľudia z baru začali vychádzať von s tým, že pred barom sa niečo deje. Takto aj ona s priateľom H. F. z baru X. vyšli von na ulicu a už len videla na zemi v blízkosti lavičky ležať osobu, ktorej poskytla prvú pomoc. Podotkla, že na mieste bol veľký zhon, ľudia kričali, týchto si však ona nevšímala, lebo dávala pomoc poškodenému. Asi do piatich minút prišla sanitka a poškodeného odviezla. Na hlavnom pojednávaní doplnila, že následne s priateľom H. s určitosťou stretli obžalovaného 1/ D. U., obžalovaného 3/ Š. Ď., ktorých už v čase skutku

poznala a s nimi bola ešte tretia osoba, ktorú vtedy nepoznala a počula ich rozprávať sa medzi sebou o priebehu napadnutia poškodeného. Pokiaľ v prípravnom konaní je uvedené meno J., poukázala na to, že tohto podľa mena nepoznala. Nikdy jej nebol predstavený tak, že sa volá D. U., je možné, že niekde zachytila jeho meno ako „Milan“ a preto si myslela, že je to jeho meno. Pokiaľ ale vypovedala o osobe pod menom „Milan“ s istotou hovorila o obžalovanom 1/ D. U..

Svedok W. X. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ani jedného z obžalovaných v čase skutku nepoznal. Poškodený je jeho dobrý priateľ, s ktorým sa v tej dobe stretával častejšie, v súčasnej dobe už menej. Potvrdil výpoveď poškodeného v tom, že v predmetný večer sa s jeho priateľkou spolu stretli s poškodeným, s J. S., s W. Š. vo Zvolene pod zámkom. Potvrdil, že J. S. telefonoval bratranec a povedal mu, že má nejaké problémy v bare X. na hip-hop párty. Následne sa všetci presunuli do tohto baru, kde sa na pár minút rozišli, on zostal so svojou priateľkou. Všimol si, že sa na terase baru strhla nejaká „mela“. Tam videl, ako poškodený a J. S. sa s niekým rozprávali. S. Y. s niekým strkal, svedok sa ich snažil rozdeliť. Kričali po sebe, lebo hrala nahlas hudba, pričom J. S. mu povedal, že ide von s jedným Rómom, niečo si vydiskutovať. Preto aj svedok s J. S. vyšiel von. Videl, že takto z baru vyšla aj jeho priateľka a všimol si, že za nimi vyšla skupina cigáňov. Takto z tej skupiny cigáňov začal na nich jeden kričať, začal sa vyzliekať, skočil k J. S. a udieral ho päťami, na čo sa strhla hromadná bitka. Kedy vyšiel z baru poškodený, k tomu sa svedok vyjadriť nevedel, už ho len vonku registroval a to v postavení takom, že najskôr bola lavička, potom poškodený a následne svedok, všetko smerom od lavičky k baru. Na poškodeného mal dobrý výhľad. Ďalej medzi ľuďmi registroval K. tiež X.. Ľudia pobehovali, kričali, videl že k poškodenému sa blížili dve osoby, ktoré ešte svedok trochu podržal a keď sa otočil videl, ako útočníci poškodeného bili, vtedy ešte poškodený stál, potom útočili aj na svedka a keď sa opäť otočil, už poškodeného videl na zemi. Nevidel, ako konkrétne k útoku na poškodeného v čase keď spadol došlo, lebo v tom okamihu bol k poškodenému otočený chrbtom. Svedok na hlavnom pojednávaní si nevedel spomenúť na tieto dve osoby, preto ich nevedel ani označiť. Ďalej svedok na hlavnom pojednávaní dokazoval, že tí, ktorí poškodeného napadli, sa následne rozutekali. Na druhý deň sa svedok stretol s H. K., ktorý mu povedal, že práve on sťahoval z poškodeného nejaké osoby a tiež mu povedal, že hneď na to začal tieto osoby naháňať. Po skutku sa o predmetnej udalosti s kamarátmi rozprával. Pokiaľ v rámci rekognície podľa fotografií označil nejaké osoby, urobil tak nie podľa výzoru osôb na fotografiách, ale podľa mien, ktoré sa následne z rozprávania dozvedel. Tu podotkol, že podľa fotografií páchatelov nepoznal. Takto policajtovi povedal mená U. G. Ď., ktoré sa dozvedel z rozprávania po skutku a dozvedel sa, že títo mali byť účastníkmi predmetnej bitky. Svedok doplnil, že bitka bola len pred barom, nie na terase baru, kde bola len strkanica.

Ako svedok bol na hlavnom pojednávaní vypočutý aj J. S., ktorý dokazoval, že z obžalovaných v čase skutku poznal len obžalovaného 3/ Š. Ď.. Vedel, že tento mal nejaký problém s jeho bratrancom J. D.. Poškodeného pozná, od detstva sú kamaráti. Potvrdil, že v predmetný večer prišiel do baru X.k spolu s poškodeným, W. X., jeho priateľkou H. a to okolo 22.00-22.30 h.. Potvrdil, že v priestoroch baru sa on rozprával s obžalovaným 3/ Š. Ď., ktorý po Zvolene rozširoval, že ho zbije. Už tu medzi nimi začala strkanica, kde k nim pristúpili ďalší Rómovia a aj poškodený a W. X.. Následne sa presunuli pred bar. Počul ako niekto zakričal „zabijeme ich!“ Videl ako sa skupina Rómov z podchodu na nich vyrútila, asi traja išli voči nemu, ktorých odstrčil a potom videl, ako ďalší vo fialovej mikine (pozn. J. J.), ktorú si cestou vyzliekal do pol pása, začal na svedka útočiť. Vypovedal, že ďalší išli smerom k poškodenému a W. X.X.. Keďže svedok sám sa bránil útokom iných, nevedel sa vyjadriť k samotnému útoku na poškodeného. Keď už bol poškodený na zemi, svedok mu svojím roztrhnutým tričkom, vplyvom bitky, utieral z tváre krv a vypovedal, že tie osoby, s ktorými mal strkanicu vo vnútri už na tomto mieste neboli, okrem toho, s ktorým sa bil pred barom. Tiež svedok upresnil, že osoby, ktoré videl rozbehnúť sa za poškodeným a W. X., boli osobami totožnými, s ktorými mal vo vnútri baru konflikt, tieto stáli vedľa obžalovaného 3/ Š. Ď.. Po skutku v nasledujúce dni sa dozvedel, že na mieste skutku bol aj Č., J., ktorí obžalovaných už v čase skutku poznali a boli na mieste činu, tiež tam bol aj H. K. a tento mu povedal, že práve on naháňal obžalovaného 3/ Š. Ď.. Na záver svedok vypovedal, že vo vnútri baru sa poškodený nijako do konfliktu nezapojil, skôr svedka ťahal von, aby konflikt nevznikol.

Svedok J. D. na hlavnom pojednávaní dokazoval, že v čase skutku poznal všetkých troch obžalovaných z videnia, pozná aj poškodeného, je to jeho kamarát. Ďalej uviedol, že je bratrancom svedka J. S.. Potvrdil, že bratrancovi J. S. povedal, ako mu ľudia hovoria, že „mu ani Lepáček nepomôže“ a že takto to hovoria obžalovaný 1/ D. U. a 3/ Š. Ď.. Potvrdil, že takto v inkriminovaný večer bol pred barom Kľúčik, kde sa stretol s J. S., s poškodeným, s ďalšími kamarátmi. Potvrdil, že neskôr vnímal svojho bratranca vo

vnútri baru a videl, ako sa okolo neho zbehla tlupa ľudí, medzi ktorými určite boli aj obžalovaný 1/ D. U. a 3/ Š.Z. Ď.. Následne videl, ako bol jeho bratranec pred barom, poškodeného vtedy nevidel. Videl ako sa strhla nejaká bitka, ako sa jeho bratranec pred barom bil s J., na čo sa pozeral, bol blízko nich. Z jeho pohľadu nevidel útok na poškodeného, tohto už len zazrel na zemi, ale dokazoval, že už v ten večer mal vedomosť o tom, čo sa udialo, pretože na lavičke, na ktorú poškodený dopadol, sedeli jeho kamaráti a to N. Č. a J. J.Í., ktorí mu ihneď po skutku uviedli, že v strkanici, pri ktorej došlo k zraneniu poškodeného boli práve D. U., Š. Ď. G. X.. Povedali mu, že najskôr poškodeného prvý krát strčili, pričom poškodený vstal a potom ho opäť sotili, kedy poškodený už spadol na predmetnú lavičku a rozbil si hlavu. Poukázal na to, že obžalovaný 2/ D. U. má prezývku „X.“ a obžalovaný 1/ D. U. má prezývku „MIŇO“. Na hlavnom pojednávaní ďalej svedok dokazoval, že H. K. naháňal obžalovaného 3/ Š. Ď., čo bolo po tom, čo už bol poškodený na zemi. V tomto okamihu už na tomto mieste žiadneho z obžalovaných nevidel. Svedok nevedel vysvetliť dôvod, pre ktorý sa po Zvolene hovorilo, že „ mu nepomôže ani S., v minulosti konflikt s obžalovaným 1/ nemal. Podotkol, že mal vedomosť o tom, že všetci traja obžalovaní sú bitkári, že sú konfliktní. Svedok len vyslovil domnienku, že dôvod napadnutia poškodeného bol ten, že tento sa vo vnútri baru zastaral do konfliktu S. a že bol jeho kamarátom, s ktorým do tohto baru prišiel. V závere trestného konania bol svedok na hlavnom pojednávaní na návrh obhajoby dopyčovaný a uviedol, že si nespomína, čo mal v predmetný večer odeté. Po vzhliadnutí videozáznamu dodal, že nevie s presnosťou označiť, ktorá z osôb na tomto zázname je on, pričom nikoho z osôb videných na tomto zázname stotožniť nevedel. Poprel, že by osobou v bielom tričku, tmavých nohaviciach a bielych teniskách, bol on, tak ako ho na hlavnom pojednávaní na zázname označili obžalovaní (ktorí sa na tomto zhodli, keď opakovane si prezerali tento záznam).

Svedok Ján Oravec na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v čase skutku bol na jeho mieste, keď sa po skončení svojej práce vracal domov motorovým vozidlom, ktoré zaparkoval na námestí a išiel k baru X., kde sa stretol s poškodeným, J. S. a inými kamarátmi. Z tohto dôvodu bol triezvy, nepožil žiadne alkoholické nápoje. Keďže v bare sa konala nejaká hip-hop párty, bolo tam veľa ľudí, dnu ani nešiel, ostal na námestí. Neskôr bol v bare na terase za poškodeným, kedy vo vnútri vznikol nejaký konflikt medzi J. S. a niekým iným. S týmto nechcel mať nič spoločné, preto aj s poškodeným vyšli pred bar na námestie. Išli k najbližším lavičkám, rozprávali sa. V tom čase boli otočení chrbtom k bráne, kde sa nachádza bar X.. Následne z baru začali vybiehať ľudia a vtedy zaregistroval, ako na poškodeného bežia tri osoby. Z pohľadu svedka tieto tri osoby bežali popri sebe a odzadu zhodili poškodeného na zem, poškodený dopadol na kolená a ruky, čo svedok dobre videl. Videl, ako sa poškodený chcel ešte postaviť, pričom tie osoby boli v pohybe a do poškodeného opäť narazili, následkom čoho poškodený už zostal ležať na zemi po páde na lavičku. Videl, ako poškodenému tiekla krv. Na hlavnom pojednávaní upresnil, že z týchto troch osôb to bol obžalovaný 1/ D. U. a 3/ Š. Ď., ktorých z videnia poznal, tretiu osobu si nepamätá. Ďalej dokazoval, že na poškodenom, pri jeho nohách, kľučal obžalovaný 1/ D. U.. Vedľa bol ďalší chlapec, ktorého nepoznal. Svedok najskôr skopol osobu, ktorú nepoznal, táto osoba sa prevrátila a už sa ďalej do konfliktu nezapojila a potom prišiel k obžalovanému 1/ D. U., ktorý svedka chytil za golier a chcel sa s ním biť, pričom svedok ho odstrčil a obžalovaný 1/ prepadol cez lavičku. Svedok videl aj obžalovaného 3/ Š. Ď., ktorý sa nachádzal vedľa poškodeného, bližšie k jeho trupu, bol niekde pri rebrách poškodeného a kopal ho z boku. Potom, ako obžalovaný 1/ prepadol cez lavičku, svedka zozadu chytil obžalovaný 3/ Š. Ď., strčil do svedka a keď sa svedok otočil, obžalovaný 3/ začal z miesta činu utekať. Svedok sa rozbehol za ním a naháňal ho v smere k pamätníku Valaška, pričom svedok ho nedobehol a vrátil sa späť na miesto činu. K odevu obžalovaného 3/ uviedol, že mal oblečený bledý sveter, iné si nevšimol. Podľa svedka, poškodený nemal žiadny konflikt, zo strany poškodeného sa ani nejednalo o žiadnu bitku, jemu to pripadalo ako bezdôvodné napadnutie poškodeného. Vypovedal, že po skutku pokračoval v ceste za prácou do Trenčína, v tom čase sa preto s nikým o uvedenom nerozprával. Ešte dodal, že videl, ako pred barom mal J. S. konflikt s chlapcom bez trička. Doplnil, že viac útočníkov na poškodeného nevidel, aj keď sa tam nachádzalo viacero ľudí. Ten prvý útok nevedel presne svedok na pojednávaní popísať, lebo sa udial na jeho úrovni, videl len sotenie, nevie, či tomuto niečo predchádzalo, potvrdil však, že ten druhý útok spočíval len v strčení poškodeného a následne na ňom kľučali a udierali ho, čo trvalo len chvíľu.

Svedok N. X. na hlavnom pojednávaní uviedol, že aj keď bol na mieste činu v čase jeho spáchania, s poukazom na odstup času si už na skutok nepamätá. Pamätal si len, že sa chceli biť vo vnútri baru a to jeden z obžalovaných, nevedel uviesť ktorý, že boli štyria, už sa nevedel vyjadriť, na koho chceli útočiť, on ich poslal von. Vonku videl hádku, bitku. Uviedol, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu. S poukazom na jeho vyjadrenie a na návrh obžaloby bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica

o jeho skoršej výpovedi (čl. 145-150). Z tejto vyplýva, že v predmetný večer v bare X. pracoval ako brigádnik, predával lístky, vyberal vstupné pri bráne do baru X.. Konala sa tam hip-hop párty. Prišli aj nejakí Rómovia, s ktorými už pri vstupe bol problém, odmietali zaplatiť vstupné. Bolo to okolo 22.00 h.. Asi po pol hodine si všimol, že vo dvore baru vznikol konflikt medzi jedným Rómom z tejto skupiny a inou osobou. Na tento konflikt bol upozornený barmanom a tieto osoby sa medzi sebou zatiaľ len strkali. Okolo nich stáli ďalší Rómovia a iní, utvoril sa taký kruh. Svedok ich požiadal, aby odišli na verejné priestranstvo a ďalej išiel predávať lístky ku bráne baru. Následne si všimol, že na námestie sa presunulo množstvo ľudí - zákazníkov baru. Videl, ako jeden Róm z tejto skupiny Rómov išiel proti osobe stojacej pri lavičke a túto osobu strčil na zem, či ju aj udrel, k tomu sa svedok vyjadriť nevedel. Táto útočiaca osoba sa následne z davu ľudí rozbehla cez pešiu zónu ku kostolu. Ďalej vypovedal, že osoba, ktorá vybehla z toho davu ľudí, nebola osobou totožnou s tou, ktorá mala vo vnútri baru konflikt. Na záver uviedol, že nie je zo Zvolena, preto ľudí na tomto mieste prítomných identifikovať nevedel.

Svedkyňa H. Ď. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v čase skutku bola priateľkou W.Š. X. a bola v ten večer spolu s ním aj s poškodeným vo Zvolene pod Zámkom. Ďalej s nimi boli J. S. a W. Š., ktorý do baru s nimi nešiel. Ostatní sa odtiaľ presunuli do baru Kľúčik, kde bola hip-hop párty a kde sa od seba oddelili. V bare sa ona s priateľom zdržali asi 15 minút, pretože po tom, čo W. X. niekde odbehol a vzápätí sa k nej vrátil, už jej povedal, že odchádzajú. Z baru odchádzali tak, že prvý vychádzal J. S., potom poškodený, jej priateľ a ona. Všimla si, že za nimi ide väčšia partia ľudí (v počte asi 8-10). Popri nej vychádzala jedna osoba vo fialovej mikine a druhá asi v čiernej. Všimla si ich preto, že boli odetí tak štýlovo, hip-hopovo (mali šiltovky, vyľahané mikiny a pod.) a boli Rómovia. Keď už boli pred barom, po tom, čo sa svedkyňa presunula k zlatníctvu, videla, ako jeden z tejto skupiny Rómov vybehol na J. S., Y. F. G. M. Y. U.. W. T., G. D. K. R. R. W. Kršňákovi a išli smerom, kde stál poškodený. Nevidela napadnutie poškodeného, už ho len evidovala na zemi a W. X. bol pri ňom. Videla, ako 2-3 osoby z tohto miesta utekali v smere na divadlo.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal aj svedok J. J.. Tento dokazoval, že pozná všetkých troch obžalovaných a tak to bolo aj v roku 2010, kedy sa spolu stretávali. Dnes už nie, pretože pracuje v Bratislave. Poškodeného nepoznal. Vypovedal, že boli spolu v podniku, že tam bolo viacero ľudí, požívali alkoholické nápoje. On do baru prišiel neskôr a to s T. U.. Potom sa presunuli do Večierky a naspäť do X.a sa vrátil už len on sám, bez T. U.. Uviedol, že išli z baru von, kde bola „mela“. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že von išli preto, že niekto ich chcel biť. Nevedel uviesť, či vo vnútri baru sa niečo udialo. Vonku registroval obžalovaného 2/ D. U., smiať sa. O poškodenom sa dozvedel následne v škole, že niekto zo Sekiera skončil v kóme a že na útoku na neho sa mali podieľať jeho kamaráti a to D., J. G. X.. Pod prezývkou D. pozná obžalovaného 3/ Š. Ď., pod prezývkou J.o pozná obžalovaného 1/ D. U. a pod prezývkou X. pozná obžalovaného 2/ D. U.. O uvedenom mu povedal T. U., W. D. (študenti SOŠ hotelových služieb a obchodu Podborová Zvolen). Obžalovaní komentovali informácie šíriace sa ohľadom tohto skutku, že mali byť práve oni účastní tohto útoku na poškodeného, ich komentáre boli dosť nepekne. Svedok nepoprel, že aj on mal pred barom konflikt, že on ako prvý zakričal „ kto sa chce biť“, pretože dnu mu niekto povedal, že ich chce niekto zbiť a preto reagoval týmito slovami. Potvrdil, že on bol tou osobou, ktorá bola pred barom do pol pása nahá a osoba, s ktorou mal konflikt bola od neho vyššia. Neskôr sa dozvedel, že sa jednalo o hokejistu. Dôvod, pre ktorý sa vyzliekol bol ten, že mal odeté nové veci. Neskôr mu obžalovaní hovorili, že každý z nich sa tam s niekým naťahoval, ale popreli, že by sa boli naťahovali s poškodeným.

Aj J. J. vypovedal na hlavnom pojednávaní a to ako svedok. Dokazoval, že v čase skutku z videnia poznal obžalovaného 3/ Š. Ď. a 1/ D. U.. Poškodeného nepoznal. Potvrdil, že on bol osobou, ktorá v tom čase sedela na predmetnej lavičke a to spolu s N. Č.. Konflikt zaregistroval v okamihu, keď skupina ľudí sa rozbehla smerom k nim, pričom v tejto skupine spoznal obžalovaného 1/ D. U.. Vtedy poškodený stál medzi nimi a tou skupinou čo bežala. Dodal, že poškodený sa pozeral na ten iný konflikt pred barom, avšak potom sa už obracal smerom ku svedkovi. Tá skupina strčila poškodeného a medzi nimi bol aj obžalovaný 1/ D. U.. Či v nej bol aj obžalovaný 3/ Š. Ď., to si nevšimol, vonku ho neregistroval, všimol si len obžalovaného 1/ D. U., ostatných si nevšimol. Preto sa nevedel vyjadriť k tomu, či niektorí z ďalších obžalovaných bol medzi tými, čo bežali alebo nie. Svedok ďalej uviedol, že keď tá skupina troch ľudí bežala, spočiatku nevedel, čo mienia urobiť, ale keď videl, ako strkajú poškodeného, už poznal ich cieľ. Poškodený padal na kolená a dopredu v smere na predmetnú lavičku, pričom tí traja ho ďalej strčili. V tom okamihu svedok z lavičky vstal, odbehol a to asi na 5-10 sekúnd. Spolu s Č. sedeli na tej lavičke, na ktorú poškodený dopadol. Obzrel sa a už len videl poškodeného ležať na zemi. Z tých troch, ktorí

na poškodeného bežali, už žiadneho nevidel. Po páde poškodeného aj N. Č. z lavičky odišiel. V čase skutku svedok nebol pod vplyvom alkoholu. Svedok ešte dodal, že vo vnútri baru registroval konflikt, ktorý mal obžalovaný 3/ Š. Ď., iný konflikt vo vnútri nevidel. Takto svedok dokazoval, že bol aj vo vnútri baru, ale z dôvodu hip-hop párty, keďže ho to nezaujímalo, vyšiel von.

Na hlavnom pojednávaní svedok označil obžalovaného 1/ D. U. ako osobu, ktorá sa rozbehla za poškodeným a tohto aj sotila.

Svedok N. Č. na hlavnom pojednávaní dokazoval, že v čase skutku poznal obžalovaných z videnia. V čase skutku vo vnútri X. nebol, bol len von a sedel s J. J. na predmetnej lavičke, na ktorú poškodený dopadol. Videl, ako z Kľúčika vyšla veľká partia ľudí. V prvej skupine bol poškodený a v druhej boli všetci traja obžalovaní, J. J. a ešte ďalší. Bola tam „mela“, hádali sa, pobili sa, svedok nevedel uviesť kto s kým. Videl, ako poškodený sa otočil smerom k lavičke, na ktorej svedok sedel a následne ho všetci traja obžalovaní strhli a poškodený spadol na túto lavičku hlavou a zostal ležať. Poškodený takto až k lavičke letel aj 2 metre od toho sotenia. Dodal, že obžalovaní spadli na poškodeného, pričom následne ho obžalovaný 1/ D. U. a 3/ Š. Ď. ešte kopali. Čo robil obžalovaný 2/ D. U. si už svedok nespomenul. Potom prišla vysoká osoba a obžalovaných rozohnala, títo ušli. Videl, ako obžalovaného 1/ D. U. niekto naháňal okolo pamätníka Valašky. Svedok doplnil, že v okamihu, keď poškodený na lavičku dopadol, svedok na tejto lavičke sedel, pričom obžalovaní aj cez neho a J. J. prepadli a on aj zároveň urobil pohyb taký, že sa posunul na koniec lavičky. Nevedel uviesť, v ktorom okamihu sa mu z dohľadu stratil J. J..

Svedkyňa T. N. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že všetkých troch obžalovaných pozná zo školy, poznala ich aj v čase skutku a rovnako aj poškodeného, ktorého pozná od detstva, býval vo vedľajšom paneláku. Dokazovala, že bola prítomná v čase skutku v bare Kľúčik a že bitka pozostávala z dvoch častí, pričom ona bola svedkom tej prvej, v ktorej sa bili J. J. s J. S.. Svedkyňa ich rozdeľovala. Vedľa nich sa bil obžalovaný 3/ Š. Ď., nevedela však uviesť s kým. Potom sa to ukludnilo, ona sa vrátila do baru a vzápätí všetci vybiehali von a vtedy už len zazrela poškodeného na zemi v krvi. Videla, ako H. K. naháňal obžalovaného 3/ Š. Ď. cez námestie. Tiež svedkyňa vypovedala, že po tom, čo z tohto baru X. odišla, po tom, čo poškodeného odviezla sanitka, cestou do baru Peklo videla za kríkom všetkých troch obžalovaných. Títo sedeli na lavičke blízko Ministri, podišla k nim a na jej otázku, ktorý z nich to bol, jej obžalovaný 3/ Š. Ď. odpovedal, aby sa na uvedené opýtala obžalovaného 1/ D. U., že on to vie lepšie. Podľa svedkyne obžalovaný 1/ D. U. sedel, bol v šoku, neodpovedal, nereagoval. Svedkyňa odišla. Na ďalšie dni jej obžalovaný 1/ D. U. telefonoval a uviedol jej, že si prezrel kamerový záznam a že on to nebol. K dôvodu konfliktov, o ktorých sa svedkyňa zmieňovala vyššie, uviesť nevedela, nevedela ani, či poškodený bol do nich nejako zainteresovaný. Na záver dodala, že obžalovaní 1/ D. U. a aj 2/ D. U. mali v tom čase odeté biele nohavice.

Svedok W. U. bol na hlavnom pojednávaní vypočutý na návrh obhajoby obžalovaného 2/ D. U.Ž. a vypovedal, že na predmetnej hip-hop párty bol spolu s obžalovanými a inými, že mal vypité a obžalovaný 2/ D. U. ho niesol domov. Pokiaľ ide o požitý alkohol, svedok uviedol, že „na cárach nebol“, preto si na dianie v ten večer pamätá. Vypovedal, že vypil okolo 10-15 pív a nejaké štamperlíky. Po požití alkoholu tzv. okná nemáva, nevie, či je alkoholik, alkohol mu chutí. Dokazoval, že obžalovaný 2/ D. U. Z. s ním domov okolo 21-23.00 h. Uviedol, že vo vnútri X. a nevidel žiadny problém, konflikt dnu nemal nikto z obžalovaných. Podotkol, že tam bolo veľa ľudí, ale nikoho iného z tam prítomných svedok označiť nevedel. S obžalovanými je kamarát.

Aj svedok N. U. bol na hlavnom pojednávaní vypočutý na návrh obhajoby obžalovaného 3/ Š. Z. Ď. k jeho vyjadreniu sa na správanie sa obžalovaného 3/ na mieste činu. Svedok uviedol, že dnes a aj v čase skutku všetkých troch obžalovaných poznal. Rovnako poznal aj poškodeného ale tohto len z videnia. Dokazoval, že v predmetný večer bol v bare X. s priateľkou S. M., že tam bol aj obžalovaný 3/ Š. Ď., ktorý na terase baru v rámci nejakej súťaže tancoval. Takto pokojne to bolo až do doby, kým do baru nevošiel poškodený so svojou partiou. Postavili sa okolo obžalovaného 3/ Š. Ď., oslovili ho „D.“, slovne na neho narážali. On prestal tancovať, nenechal si nadávať, nadávky im opätovoľ, vznikol medzi nimi len slovný konflikt, pričom svedok obžalovaného 3/ Š. Ď. zobral preč, aby sa nebili a vtedy sa tam strhla „mela“ a to asi 15 ľudí. Následne títo bežali von z baru, cez podchod na námestie. Svedok s obžalovaným 3/ Š. Ď. rovnako vyšli von a už len zazreli poškodeného na zemi v mláke krvi. Svedok videl, ako pri zmrzline Jadran stál N. U. s priateľkou D. J., ku ktorým sa svedok a obžalovaný 3/ Š. Ď. pridali a už spolu udalosti na tom mieste sledovali a kde svedok obžalovaného 3/ Šimona Ďurača videl naposledy. Svedok ešte uviedol, že sa tam bil aj J. S.. Keď vyšli z X. a, svedok svoju priateľku S. M. poslal preč z dôvodu, aby

pri tom nebola. Svedok registroval aj ostatných obžalovaných a to jednak v bare na terase, ale aj pred podchodom na námestí. Nevedel sa vyjadriť, čo títo robili, videl ich stáť.

Na správanie sa obžalovaného 3/ Š. Ď. na mieste činu, bol na hlavnom pojednávaní tiež na návrh obhajoby tohto obžalovaného, vypočutý ako svedok aj N. U.. Tento vypovedal, že už v čase skutku poznal všetkých troch obžalovaných a z videnia poznal aj poškodeného. Uviedol, že v predmetný večer bol v bare X. s obžalovanými, N. U.K., J. J. a so svojou priateľkou J. J.. Takto stáli na terase baru a pozerali sa na obžalovaného 3/ Š. Ď., ako súťažne tancoval. Následne prišiel poškodený s partiou, strhla sa hádka, ale svedok nevedel uviesť medzi kým, lebo sa venoval priateľke. Potom spolu s ňou odišiel von a to pred Jadran, kde zostali stáť. Ozval sa krik, buchot a z X. vyšla veľká tlupa ľudí, ktorí spadli na zem. Na to prišiel za nimi pred Jadran N. U. s obžalovaným 3/ Š.Z. Ď.. Dokazoval, že N. U. spolu s obžalovaným 3/ Š. Ď. z podchodu vyšli ako posledný, po tej tlupe ľudí a vtedy už tá tlupa ľudí bola spadnutá na zemi.

Svedkyňa S. M. na hlavnom pojednávaní vypovedala na návrh obhajoby a uviedla, že v čase skutku z videnia poznala všetkých troch obžalovaných, poškodeného nepoznala. Vypovedala, že bola pred X. v čase, keď došlo ku zraneniu poškodeného, avšak prišla na toto miesto až po tom, čo už poškodený ležal na zemi. Osobu menom N. U. pozná, nevedela však na hlavnom pojednávaní uviesť, či tohto na mieste činu v ten večer stretla. Na tomto mieste vtedy bola s N. U., s ktorým v tom čase tvorili pár a po tom, čo videli, si povedali, že ihneď odtiaľ odídu, čo aj urobili. Vo vnútri baru Kľúčik asi nebola. Pamätala si, že pred X. videla všetkých troch obžalovaných. Svedkyňa poprela, že by bola svedkom nejakého konfliktu J. K. X/ Š. Ď. G. R. T. T. X.. D. J. pozná, nevedela však uviesť, či túto pred Kľúčikom v tom čase videla. Svedkyňa D. J. rovnako vypovedala na hlavnom pojednávaní na návrh obhajoby a uviedla, že obžalovaných v čase skutku poznala, poškodeného nie. Dokazovala, že bola v čase skutku v blízkosti jeho miesta a to - stála pred Poštou Zvolen, kde stála Y. N. U.. Nevedela sa vyjadriť k tomu, či tam bola G. S. M., alebo aj niekto iný, pamätala si však, že na tomto mieste boli všetci traja obžalovaní. Moment pádu poškodeného nevidela. Dokazovala však, že spred Pošty Zvolen spolu s N. U. išli domov, pretože z takýchto vecí má obavy. Ďalej vypovedala, že ešte pred pádom poškodeného bola vo vnútri X., nepamätala si, že by vo vnútri došlo k nejakému incidentu, avšak v čase, keď z baru vychádzala, pred podchodom počula krik. V okamihu pádu poškodeného, už na tomto mieste nebola, bola pred poštou. Ešte dodala, že podľa nej zmrzlina Jadran vo Zvolene sa nachádza medzi poštou G. X.. Na záver uviedla, že pokiaľ pred poštou stála s N. U., nikto z obžalovaných za nimi neprišiel.

Zo záverov znaleckého posudku č. 30/2010 zo dňa 03.12.2010 vypracovaného MUDr. Pavlom Cikatricisom, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia vyplýva, že poškodený J. B. utrpel dňa 03.09.2010:

- tržnozmliaždené poranenie nad ľavou očnicou - dve rany
- zlomeninu stropu a mediálnej steny ľavej očnice
- zlomeninu lebkovej bazy vľavo
- zmliaždenie spánkovej oblasti mozgu so zakrvácaním vpravo
- krvácanie nad mozgovými obalmi čelného laloka na ľavej strane
- krvácanie nad mozgovými obalmi v nadočnicovej oblasti vľavo
- krvácanie pod mozgovými obalmi v oblasti čelového laloka vľavo
- reznú ranu na ľavej strane hlavy 25 cm dlhú - po kraniektómii
- reznú ranu v čelovej oblasti vpravo - naloženie ICP a
- poranenie zvratnej vetvy blúdivého nezu s ochrnutím hlasivky vľavo.

Znalec konštatoval, že vyššie uvedené poranenia mohli vzniknúť úmyselným konaním inou osobou. V zmysle vyšetrovacieho spisu, ktorý mu bol pre účely vypracovania znaleckého posudku dodaný, znalec ustálil, že prvý úder o značnej intenzity bol smerovaný do oblasti najpravdepodobnejšie pravej strany tváre, alebo hlavy. Tento úder spôsobil otras mozgu s poruchou vedomia. Stratou vedomia sa telo poškodeného zrútilo na dlažbu a pri páde jeho hlava musela naraziť na značne tvrdý, hranatý podklad oblasťou ľavej očnice, čím došlo k zlomeniu stropu a bočnej steny ľavej očnice, ale aj lebkovej bazy. Či došlo k úderu do hlavy poškodeného na ľavú stranu, temeno, alebo pravú stranu hlavy, nie je možné identifikovať, pretože bola poškodená tak ľavá, ako i pravá časť mozgu a krvné výrony boli tak v ľavej hemisferálnej ako i pravej hemisferálnej oblasti mozgu (tzv. krvácanie ako plachta). Dodal, že úder do hlavy musel byť o veľkej intenzite a bol spôsobený najpravdepodobnejšie predmetom o mäkkej konzistencii, nie ostrým, nie hranatým a nie drsným. Ani na jednom mieste hlavy po údere nebola porušená integrita kože a úder ani neporušil kostenú časť lebky. Väčšia časť poranení mozgu, tváre a kostry tvárovej časti hlavy boli spôsobené najpravdepodobnejšie pádom poškodeného na tvrdý hranatý

a možno i hladký predmet. Intenzita nárazu hlavou o spomínaný predmet bola značná a bola zároveň sumovaná hmotnosťou poškodeného, lebo popri zlomenine lebečnej bazy, zlomenine ľavej očnice, došlo aj k zmliaždeniu mozgu a mnohopočetným krvácaniam pod i nad mozgové obaly. K intenzite úderu do tváre, či hlavy znalec uvádza, že bola rovnako značná, lebo popri zmliaždeniach u poškodeného došlo aj k poraneniu mozgu s hlbokým bezvedomím a pádu. Uvedené poranenia znalec kvalifikoval ako ťažké, ktoré vždy zanechávajú určité trvalé následky aj s možnou invaliditou. U poškodeného bol postihnutý životne dôležitý orgán a to priamo - mozog. Taktiež u poškodeného bola ohrozená aj krčná chrbtica s miechou a to hlavne v súvislosti s jeho pádom na betónový predmet a potom i dlažbu. Preto poškodenému bola spôsobená ťažká ujma na zdraví. Poškodený bol obmedzený v obvyklom spôsobe života vo všetkých činnostiach svojho študentského, domáceho, kultúrneho, spoločenského ako aj športového života. Aj po troch mesiacoch od vzniku zranení musel požívať len mixovanú stravu aplikovanú mu cez sondu vyvedenú mu zo žalúdka cez kožu brucha na povrch. Nemohol ďalej študovať, cestovať, potreboval pomoc inej osoby, mohol len čítať, či pozeráť televíziu. Má rozsiahle jazvy (vplyvom potrebných chirurgických zásahov) na viditeľnej časti hlavy, čo u iných vzbudzuje ľútosť. V športovej oblasti bol poškodený obmedzený na dlhšiu dobu, pri vypracovaní znaleckého posudku poškodený prešiel asi 5-10 metrov a len za účasti sprievodcu. Znalec určil dobu liečby a práceneschopnosti poškodeného na tri až päť mesiacov s poukazom na to, že táto doba liečby sa týka len poranení bez liečby ich následkov (následky v psychickej sfére života poškodeného, neurologickej, rehabilitačnej a možno i resocializačnej, je možnosť takejto liečby aj dlhodobo - po celý život poškodeného), s bodovým ohodnotením zranení pri náhrade za bolesť vo finančnom vyjadrení vo výške 22.186,10 Eur. Znalec v prípravnom konaní doplnil znalecký posudok o svoju výpoveď (čl. 270-272), ktorá na hlavnom pojednávaní bola prečítaná a v nej uviedol, že zotráva na záveroch ním podaného znaleckého posudku s tým, že po preštudovaní dodaných mu ďalších materiálov od vyšetrovateľa, poopravil svoje závery ohľadom mechanizmu vzniku poranení poškodeného tak, že princíp zostáva zachovaný, avšak aby došlo k takému bezvládnemu pádu, nekoordinovanému, muselo pred týmto pádom dôjsť k bezvedomiu alebo aspoň k poruche vedomia u poškodeného, kedy poškodený mohol najskôr spadnúť na obe ruky, kolená a tak bol následne ďalej sotený do tej betónovej lavičky. Posudok poopravil v tom, že kým v ňom uvádzal, že poškodený bol zozadu z jeho chrbtovej strany udretý do hlavy a tak stratil vedomie, po ktorej strate vedomia spadol na lavičku, po oboznámení sa s ďalším materiálom obsiahnutým v spise, poopravenie jeho posudku spočíva v tom, že po údere do hlavy mohol spadnúť na štyri a tak bol ďalej sotený a udretý hlavou o veľkej intenzite do tej betónovej lavičky. Zvyšok záverov jeho posudku zostáva nezmenený. Ďalej znalec vypovedal, že ostatné druhy poranení ako rany nad ľavou očnicou, zmliaždenie a škrabance v driekovej oblasti vľavo, mohli byť spôsobené aj kopancami, pričom rana na ľavej očnici mohla byť spôsobená aj pri páde. Znalec sa pri znaleckom dokazovaní upriamil najmä na najťažšie poranení orgán a to mozog. Tie ostatné poranenia mimo hlavy, a to drieku, brucha, končatín, tým neprisoval mimoriadnu vážnosť a práve tie mohli byť spôsobené buď údermi, päťou, kopaním a mohli byť spôsobené aj spomenutým pádom poškodeného na betónovú podlahu, podklad. Znalec po tom, čo bol na hlavnom pojednávaní prehratý videozáznam z priebehu predmetného konfliktu, bol dopočutý aj na hlavnom pojednávaní a uviedol, že na záveroch ním podaného znaleckého posudku zotráva. Podotkol, že ešte pred tým sotením poškodený dostal intenzívny úder do oblasti ľavej očnice a až následne došlo k pádu sotením. Zotrval na tom, že poškodený dostal úder do ľavej očnice, ktorý bol takej intenzity, že mu spôsobil zlomeninu ľavej očnice a v dôsledku toho aj otras mozgu, preto k otrasu mozgu došlo podľa znalca už pri údere do ľavej očnice poškodeného.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie aj čítaním listinných dôkazov, a to zápisnice o vydaní veci - CD s videozáznamom zo dňa 03.09.2010 od Mestskej polície Zvolen, deklarujúci obrazový kamerový záznam z miesta činu (čl. 332 - 336), lekárskeho správ ohľadom ošetrení poškodeného vrátane uplatnenia nároku na náhradu škody a trov konania poškodeným doloženého účtovnými dokladmi (čl. 342 - 372/, odpisov z registra trestov na obžalovaných (čl.376 - 378), správ na osoby obžalovaných (čl. 380-440), spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T 13/2015, rozsudkov Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T 24/2015 čl. 747 - 750) a ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise. Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil aj so znaleckým posudkom vypracovaným KÉU Slovenská Ľupča (čl. 316 - 331) ohľadom expertízy obrazového záznamu - videozáznamu Mestskej polície Zvolen z 03.09.2010, vrátane vyhotovených detailných zobrazení zaznamenaných osôb na týchto snímkach s tým že zo záverov tohto posudku vyplýva, že z dôvodu nízkej kvality predloženého videozáznamu nebolo možné vyhotoviť využiteľné zobrazenie tvárí zaznamenaných osôb. Ďalej sa súd oboznámil aj s doplnkom k tomuto znaleckému posudku KEÚ (čl. 663 - 710), ktorým došlo k vyhotoveniu zobrazenia relevantných snímkov z videozáznamu v pôvodnej veľkosti zobrazenia. Rovnako na hlavnom pojednávaní

bol kamerový záznam zo dňa 03.09.2010, získaný od Mestskej polície Zvolen, na základe zápisnice o vydaní veci (čl. 332) OR PZ Zvolen, prehratý a to priamo znalcom KEÚ Slovenská Ľupča Mgr. Petrom Pobeškom, prostredníctvom ich zariadenia a s čo najvyšším možným rozlíšením.

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na štyri až desať rokov.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa ods. 2/ na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov.

Podľa § 20 Tr. zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Všetci traja obžalovaní spáchanie skutku popreli. V prípravnom konaní nevypovedali, toto svoje právo využil na hlavnom pojednávaní len obžalovaný 1/ D. U. a to takmer dva roky po podaní obžaloby, pričom zotrval na tom, že je nevinný. Obhajoval sa tým, že aj on bol sotený, vplyvom čoho spadol na ostatných a následne ho napadol Ján Oravec. Keďže z dôvodu fyzickej prevahy H. K. sa mu nevedel brániť, odišiel z tohto miesta. Obžalovaný 2/ D. U. v rámci vyjadrení sa k výpovediam svedkov len uviedol, že na mieste činu bol s W. U., ktorý bol značne pod vplyvom alkoholických nápojov a ktorého z tohto dôvodu niesol domov, preto sa skutku nemohol dopustiť, keďže na mieste samom sa nenachádzal. Napokon obžalovaný 3/ Š.Z. Ď. len uviedol, že žiadny konflikt na mieste činu s nikým nemal a to ani s poškodeným.

Z vykonaného dokazovania, rozsiahleho, mal súd za preukázané a to najmä z výpovedí:

- svedka W. X.Š., ktorý bol s poškodeným v bare X. a ktorý uviedol, že jeden Róm sa na terase baru rozprával s poškodeným, že vonku videl, ako dvaja Rómovia išli na poškodeného, ktorých ešte on sám pozastavil svojím telom, avšak, keď sa pootočil, už poškodeného len videl na zemi a zároveň tento svedok vypovedal, že tí, ktorí poškodeného napadli, sa rozutekali,
- ďalej svedok J. S. potvrdil výpoveď svedka W. X. v tom, že vo vnútri mal obžalovaný 3/ Š. Ď. konflikt, pričom tohto obžalovaného svedok poznal, že okolo neho vtedy stáli ostatní Rómovia, že sa jednalo o totožné osoby, ktoré sa rozbehli na poškodeného a ktoré sa po jeho páde rozutekali.
- svedok J. D. rovnako v zhode s W. X., J. S. potvrdil, že boli s poškodeným v čase skutku, tento svedok videl na predmetnej lavičke N. Č. G. J. J. a títo dvaja svedkovi mu ihneď po skutku uviedli, že útočníkmi na poškodeného boli obžalovaní 1/, 2/, 3/,
- svedok H. K. potvrdil, že bol s poškodeným v bare a tento svedok v zhode so závermi znaleckého posudku MUDr. Cikatricisa vypovedal o dvoch útokoch na poškodeného, prvého zozadu na poškodeného, po ktorom sa ešte poškodený snažil zdvihnúť a následne prišiel druhý útok a jeho pád na lavičku. Tento svedok usvedčuje obžalovaných aj z útoku na telo poškodeného v čase, keď tento už bezvládne ležal na zemi, konkrétne svedok usvedčuje obžalovaných 1/ D. U. a 3/ Š. Ď.Č., ktorých poznal a usvedčuje ešte jedného, ktorého označiť nevedel, lebo ho nepoznal. Ďalej v zhode s ostatnými svedakami vypovedal, že útočníci sa následne rozutekali, pričom on konkrétne naháňal obžalovaného 3/ Š. Ď.. Poprel, že by bol bežal za obžalovaným 1/ D. U. tak, ako to uvádzal obžalovaný 1/ na hlavnom pojednávaní. Svedok obžalovaných 1/ D. U. a 3/ Š. Ď. poznal, preto vie, koho naháňal,
- svedok N. X., osoba zodpovedná za poriadok a predaj lístkov v bare tiež potvrdil, že na terase baru mal jeden z obžalovaných konflikt (pozn. súdu obžalovaný 3/ Š. Ď. v zmysle vykonaného dokazovania), vypovedal, že boli štyria (pozn. súdu všetci traja obžalovaní a J. J. v zmysle vykonaného dokazovania), že ich poslal von a ďalej tento svedok usvedčoval obžalovaných tým, že vonku videl hádku, bitku, videl ako jeden Róm z týchto štyroch išiel oproti inej osobe (pozn. súdu poškodenom v zmysle vykonaného dokazovania), túto osobu sotil blízko lavičky a potom sa rozbehol preč a zároveň svedok dokazoval, že sa jednalo o iného Róma, než ktorý mal vo vnútri baru konflikt (t.j. iný než obžalovaný 3/ Š. Ď., lebo dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný 3/ mal vo vnútri baru konflikt),
- svedok J. J., navyše kamarát obžalovaných, potvrdil, že práve on pred barom zakričal, že kto sa chce biť, tento svedok videl obžalovaného 2/ D. U. pred barom. Vypovedal, že po skutku sa všetci traja obžalovaní negatívne vyjadrovali o informáciách šíriacich sa po meste ohľadom nich v spojitosti so skutkom,

- najmä však z výpovedí dvoch svedkov a to J. J. G. N. Č. mal súd za preukázané, že útočníkmi na poškodeného boli práve obžalovaní, pretože títo dvaja svedkovia sedeli na predmetnej lavičke, na ktorú poškodený dopadol. Títo svedkovia vypovedali, že traja Rómovia sa na poškodeného rozbehli, z nich poznali obžalovaného 1/ D. U., že poškodeného sotili dva krát, že po prvom sotení spadol na kolená a nasledovalo druhé sotenie s pádom na lavičku. J. J. H.Q. Q. F. pojednávajúci označil obžalovaného X/ D. U. ako osobu, ktorá útočila na poškodeného a tu súd poukazuje na výpoveď N. X., ktorý uviedol, že poškodeného sotil iný Róm, než ten, ktorý mal vo vnútri baru konflikt (t.j. iný než obžalovaný 3/ Š. Ď., lebo tento mal vo vnútri konflikt v zmysle vykonaného dokazovania). V zhode s výpoveďou J. J. aj svedok N. Č. zo spáchania skutku usvedčuje všetkých troch obžalovaných s poukazom na to, že týchto v čase skutku poznal. Z jeho výpovede zase v zhode s výpoveďou N. X. vyplýva, že boli štyria (obžalovaní a J. J.), ktorí z podchodu vyšli a že obžalovaní 1/, 2/, 3/ sotili poškodeného, že poškodený letel aj dva metre, že spadli na poškodeného, že prepadli aj cez lavičku, na ktorej spolu s J. J. sedeli a tu je potrebné poukázať aj na videozáznam, z ktorého takýto prepad a posun osôb na lavičke aj vidieť a tiež svedok N. Č. potvrdil, že obžalovaného 1/ D. U. vysoká osoba naháňala.

- ďalej svedkyňa T. N. potvrdila, že konflikt na mieste činu s niekým mal aj obžalovaný 3/ Š. Ď.. Potvrdila, že H. K. po skutku naháňal práve obžalovaného 3/ Š. Ď., keď takto vypovedal aj H. K.. Táto svedkyňa uviedla, že obžalovaných poznala, že týchto po skutku ešte v ten večer stretla, pričom obžalovaný 3/ Š. Ď. H. na otázku, ktorý z nich to bol, odpovedal, že nech sa opýta obžalovaného 1/ D. U., ktorý podľa svedkyne bol v strese, nereagoval, neodpovedal. Svedkyňa uviedla, že v čase skutku obžalovaný 1/ D. U. a 2/ D. U. mali odeté biele nohavice. Tu je potrebné opäť poukázať na videozáznam, z ktorého vidieť osoby okolo poškodeného odeté v bledých nohaviciach. Je tiež potrebné poukázať na obhajobu obžalovaného 2/ D. U. v tom, že on išiel domov odniesť »opitého« kamaráta W. U. a preto na mieste činu sa nenachádzal, ktorá skutočnosť nekorešponduje s výpoveďou svedka J. J., ktorý videl obžalovaného 2/ pred podchodom a nekorešponduje ani s výpoveďou tejto svedkyne, keď všetkých obžalovaných ihneď po skutku stretla v blízkosti Ministri, teda aj obžalovaného 2/ D. U., ktorý podľa jeho výpovede mal ísť odprevadiť W. U. domov, pričom obžalovaný 3/ býval v jeho blízkosti,

- súd vyhovel obhajobe obžalovaného 2/ D. U. a na hlavnom pojednávaní vypočul svedka W. U., t.j. tú osobu, ktorú mal obžalovaný 2/ z dôvodu značnej opilosti odniesť domov, pričom tento svedok naopak vypovedal, že až tak »opitý« nebol, aj keď potvrdil, že obžalovaný 2/ ho bol odprevadiť domov. Svedok vypovedal, že si všetko dobre pamätá, tiež uviedol, že nikto z obžalovaných na tomto mieste konflikt nemal, ktorá skutočnosť ale nezodpovedá vykonanému dokazovaniu, pretože z tohto vyplynulo, že vo vnútri baru na terase mal konflikt práve obžalovaný 3/ Š. Ď., o čom vypovedali viacerí svedkovia. Je potrebné poukázať u tohto svedka na fakt, že obhajoba obžalovaného 2/ D. U. tohto svedka navrhla vypočuť až na hlavnom pojednávaní, keď pre obžalovaného 2/ sa jedná o svedka poskytujúceho mu svojou výpoveďou alibi, že na mieste činu v čase jeho spáchania obžalovaný 2/ nemal byť,

- súd ďalej vyhovel obhajobe obžalovaného 3/ Š. Ď. a na hlavnom pojednávaní vypočul svedkov N. U., S. M., D. J. G. N. U., ktorí mali potvrdiť, že obžalovaný 3/ Š. Ď. poškodeného nenapadol, lebo v čase útoku sa pri poškodenom nenachádzal. Z výpovede svedka N. U. vyplýva, že bol v X. so všetkými obžalovanými a priateľkou S. M.. Dokazoval, že práve poškodený a jeho partia spustili konflikt vo vnútri baru. Potvrdil, že v tomto okamihu vzal obžalovaného 3/ Šimona Ďurača a spolu vyšli von, konkrétne pred zmrzlinu Jadran a že vtedy S. M. poslal preč. Takto sa postavili k N. U. a jeho priateľke D. J.. Tento svedok vypovedal aj o tom, že vo vnútri a tiež vonku videl aj obžalovaných 1/, 2/. Naproti tejto výpovedi svedkyňa S. M. poprela, že by bola svedkom konfliktu medzi obžalovaným 3/ Š. Ď. a poškodeným vo vnútri baru, na rozdiel od výpovede jej priateľa N. U., keď tento vypovedal, že vo vnútri bol práve s ňou a keď teda on videl určitý konflikt a práve z toho dôvodu vzal obžalovaného 3/ von a keďže mala pri ňom byť aj S. M., tohto všetkého mala byť aj svedkom, čo svedkyňa poprela. Svedkyňa naopak uviedla, že na miesto činu s N. U. prišli až po skutku, v čase, keď poškodený už bol na zemi a že hneď odtiaľ spolu odišli. Súd konštatuje, že jej výpoveď nie je v zhode s výpoveďou svedka N. U.. Svedkyňa D. J. vypovedala, že v čase skutku stála pred Poštou Zvolen spolu s N. U. a keď videli, čo sa udialo, ihneď išli spolu domov. Poprela, že by niektorý z obžalovaných a to ani obžalovaný 3/ Š. Ď., bol za nimi pred poštu prišiel, naopak dokazovala, že nikto k nim neprišiel a že stáli ďalej od Kľúčika a to pred Poštou Zvolen, že nevideli presne, čo sa dialo. Obdobne ako svedok N. U.č, vypovedal aj svedok N. U.. Z vyššie uvedeného potom súdu v rámci hodnotania týchto výpovedí vyplýva, že vypočutí svedkovia nepotvrdili obhajoby obžalovaných 2/ D. U., keď svedkovia tohto obžalovaného videli na mieste činu a to aj tesne po skutku, z čoho vyplýva, že nemohol z tohto miesta odísť a odniesť »opitého« W. U., ktorý sám svoju opilosť nepotvrdil a nebola potvrdená ani obhajoba obžalovaného 3/ Š. Ď., že s nikým nemal na mieste činu konflikt, lebo uvedené bolo svedeckými výpoveďami preukázané, pričom jeho obhajoba podľa názoru súdu nebola jednoznačná, keďže ním navrhnutí svedkovia sa rozchádzali vo svojich výpovediach (miesto, prítomnosť

osôb). Preto túto ich obhajobu súd vyhodnotil ako účelovú s cieľom vyhnúť sa trestnému stíhaniu a aj trestu. Potrebné je poukázať na to, že sa jednalo o svedkov navrhnutých až v štádiu súdneho konania, pričom obžalovaným 2/ a 3/ nič nebránilo ich navrhnúť vypočuť už v prípravnom konaní, čo neurobili.

Vykonané dokazovanie súd hodnotil v súhrne i jednotlivo, svoje závery obsiahnuté vo výroku rozsudku oprel najmä o výpovede svedkov N. Č.Z., J. J., H. K., N. X., W. X., ktorí skutok, resp. jeho časť videli, tento popísali a to v zhode s ich výpoveďami z prípravného konania, ďalej o závery znaleckého dokazovania MUDr. Cikatricisa v spojení s doplnujúcou výpoveďou znalca, lekárske správy ohľadom zranenia poškodeného, ktoré dôkazy verifikujú zranenia a tiež možný útok, lokalizáciu zranení u poškodeného (aj na nohách a hrudi) a ktoré sa zhodujú s popisom útoku na telesnú integritu poškodeného svedkami J., Č., K. a ktoré dôkazy usvedčujú všetkých troch obžalovaných zo spáchania skutku a tiež ich usvedčujú aj z ďalšieho útoku na poškodeného v čase, keď už tento nehybne ležal na zemi (obžalovaní ho kopali a bili do nôh a hrude, čo bolo preukázané aj znaleckým dokazovaním, keď aj na týchto miestach boli zistené u poškodeného zranenia - škrabance, pomliaždeniny, ktorým však s poukazom na zranenie mozgu bola venovaná menšia pozornosť tak, ako to uviedol znalec).

Výpoveďami svedkov a to J. J., T. N. súd zistil, že bezprostredne po skutku stretli všetkých obžalovaných, pričom J. J. ich počula rozprávať sa o napadnutí poškodeného, rozprávali sa o tom, kto ho sotil a T. N. popísala stav obžalovaných, najmä obžalovaného 1/, ktorý bol podľa nej v strese, nereagoval, neopovedal. Z výpovedí ďalších svedkov D. D. W. X.Á., J. S., N. X. a ďalších mal súd za preukázané, že útočníci sa rozutekali a týchto iné osoby naháňali, pričom svedok H. K. vypovedal, že on naháňal práve obžalovaného 3/ Š. Ď. Tento svedok na hlavnom pojednávaní usvedčoval obžalovaného 1/ D. U. a 3/ Š. Ď. z útoku na poškodeného s tým, že tam bol aj tretí, ktorého nepoznal, že pri útoku však boli traja, ešte svedok videl, ako na poškodenom kľáčali, udierali ho, videl, ako obžalovaný 3/ Š. Ď. bol pri trupe a ďalší dvaja pri nohách, že viac útočníkov na poškodenom nevidel. Navyše svedok J. J., kamarát obžalovaných vypovedal, že všetci obžalovaní po skutku komentovali reči šíriace sa po meste v súvislosti so skutkom a nimi, on sám sa tako dozvedel v škole, že práve obžalovaní sú zodpovední za zranenia u poškodeného.

Z uvedeného zdôvodnenia súdu vyplýva, že svedkovia buď priamo obžalovaných usvedčujú zo spáchania skutku (J. J.X., N. Č., H. K.) alebo sú tu svedkovia, ktorí buď určité skutočnosti videli (videli páchatelov ale nepoznali ich) avšak dokazovali, že páchatelia sa vzápätí rozutekali a ďalší svedkovia, ktorí útok nevideli, zase dokazovali, že videli tých, ktorí sa rozutekali a iné osoby ich naháňali, tieto utekajúce osoby poznali alebo sa o nich dopyčali, pričom dokazovaním bolo ustálené, že sa jednalo o osoby obžalovaných.

Súd poukazuje aj na kamerový záznam, z ktorého po vzhladnutí najvyššieho rozlíšenia vidieť, že osoba v červenom a bielych teniskách stojí pred poškodeným (poškodený je osoba v žltom svetri, číslo snímky 109 o 22.06.42), vidieť kontakt s poškodeným, čo môže byť aj úder do ľavej očnice poškodeného z predu, pričom obžalovaný 1/ mal odetý červený sveter, svetlé nohavice, biele tenisky, ďalej zo záznamu vidieť sotenie poškodeného zozadu, za ním vidieť viaceré osoby, pričom dve idú za ním a následne ďalšie, vidieť, že bezprostredne za poškodeným ide osoba v červenom a svetlých nohaviciach a bielych teniskách a za nimi je osoba v bielom, tmavé nohavice, svetlé tenisky, keď takýto popis odevu mal obžalovaný 2/ a u tejto osoby vidieť natiahnuté ruky, následne vidieť pád poškodeného na zem a vzápätí sa na neho zvalili dve osoby, jedna v svetlých nohaviciach a jedna v bielom tričku, pričom na lavičke vidieť s určitosťou jednu osobu a vidieť aj ďalšiu, ktorá sa s prichádzajúcim sa davom na lavičke posúva ďalej (J. J., N. Č.). Súd však konštatuje, že tento videozáznam z hľadiska hodnotenia jednotlivých dôkazov vzal do úvahy len podporne, pretože nie je z neho možné vyčítať tváre jednotlivých osôb, jedná sa o nekvalitný záznam.

Z takto vykonaného dokazovania a to priamych dôkazov - výpovedí svedkov J. J., N. Č., H. K., N.U. X., usvedčujúcich obžalovaných zo spáchania žalovaných trestných činov, znaleckým posudkom a nepriamych dôkazov - výpovedí ďalších svedkov, len podporne kamerovým záznamom, mal súd za preukázané, že skutok sa stal a tento spáchali obžalovaní v spolupáchateľstve v zmysle výroku tohto rozsudku, preto ich súd aj uznal za vinných podľa písomne podanej obžaloby.

Pokiaľ aj obhajoba obžalovaného vo svojej záverečnej reči upriamila obhajobu okrem iného aj na nekorešpondenciu skutkovej vety podanej obžaloby so závermi vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní ohľadom toho že dokazovaním nebola preukázaná vzájomná dohoda obžalovaných na napadnutí poškodeného a ani spolupáchateľstvo, naopak súd po vykonanom dokazovaní sa so znením skutkovej vety podanej obžaloby stotožnil a to aj so znením »po dohode« a aj v »spolupáchateľstve«,

pretože podľa názoru súdu dohoda a spolupáchateľstvo boli vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní preukázané a to svedkami J. S., W. X., J. D., ktorí zhodne vypovedali o určitom konflikte predchádzajúcom predmetnému skutku a to, že práve obžalovaní 1/ D. U. a 3/ Š. Ď. mali po meste rozširovať, že D. zbijú, Ž. mu ani S. nepomôže. Bolo preukázané, že v predmetný večer J. D. telefonoval J. S. a uviedol mu, že má problémy v bare X., kde sa poškodený s partiou vrátane J. D. presunuli, pričom vo vnútri baru sa J. D. rozprával s obžalovaným 3/ Š. Ď. a mali spolu slovný konflikt, tiež konflikt vo vnútri mal aj J. S. s obžalovaným 3/ Š. Ď. a vznikla medzi nimi už vo vnútri určitá strkanica, pričom následne sa presunuli pred bar, kde J. J. kričal, kto sa chce biť, resp. zabijeme ich a medzi týmito osobami boli aj obžalovaní 1/, 3/. Práve v týchto okolnostiach súd videl motív obžalovaných na spáchaní predmetného skutku, keď na jednej strane tu boli obžalovaný 3/ s kamarátmi - spoluobžalovanými 1/, 2/ a J. J. a na strane druhej J. D., ktorému sa takto obžalovaní vyhrážali (že mu ani S. nepomôže) spolu s partiou, medzi ktorými bol aj poškodený.

Vykonané dôkazy sú navzájom v súlade, dopĺňajú sa a vo svojom súhrne vyvracajú obhajobu obžalovaných, keď preukazujú, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku sa stal a tento spáchali práve obžalovaní, pričom všetci traja obžalovaní po objektívnej aj subjektívnej stránke naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, keď na mieste verejnosti prístupnom sa dopustili výtržnosti najmä tým, že napadli poškodeného a tento čin spáchali v prítomnosti tam nachádzajúcej sa skupiny aj osôb mladších ako 18 rokov a tento prečin spáchali zároveň v jednočinnom súbehu so zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, keďže pri tom, ako úmyselným konaním na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadli poškodeného, tomuto súčasne spôsobili ťažkú ujmu na zdraví s dobou liečby a pracovnej neschopnosti v trvaní najmenej 5 mesiacov, dokonca s možnými doživotnými trvalými následkami. Preto súd obžalovaných 1/, 2/ a 3/ uznal za vinných v zmysle podanej obžaloby.

Zo zákonom ustanovených zásad pre ukladanie trestov vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a v takej výmere, ako ustanovuje Trestný zákon, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Z ustanovení ukladania sankcií mladistvým v zmysle Trestného zákona vyplýva, že účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť. Uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia. Pri ukladaní trestu, ochranného opatrenia alebo výchovného opatrenia treba prihliadať na osobnosť mladistvého, jeho vek, rozumovú a mravnú vyspelosť, zdravotný stav, na jeho osobné, rodinné a sociálne pomery, pričom musia byť primerané povahe a závažnosti spáchaného činu a majú viesť k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia tak, aby predchádzali protiprávnym činom.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie a pohnútku obžalovaných, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatelov, ich pomery, možnosť nápravy, ako aj na vyššie uvedené zásady ukladania trestu v zmysle Trestného zákona. Závažnosť spáchaného trestného činu spočíva v tom, že obžalovaní svojím konaním narušili záujem štátu a spoločnosti chránený Trestným zákonom, ktorým je pri prečine výtržníctva ochrana majetku a pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný poriadok, a pri zločine ublíženia na zdraví aj ochrana pred ohrozením zdravia iného.

Obžalovaný 1/ je slobodný, má priateľku, s ktorou majú jedno 1,5 ročné dieťa, žijú v spoločnej domácnosti, je zamestnaný a zarába okolo 550,-€ mesačne. Obžalovaný 2/ je nezamestnaný, evidovaný na ÚPSVaR, nepoberá žiadne dávky od štátu, žije z peňazí, ktoré mu poskytuje matka. Je slobodný, má priateľku s ktorou žije v spoločnej domácnosti a s ktorou koncom roka 2015 očakávajú narodenie dieťaťa. Obžalovaný 3/ je nezamestnaný, evidovaný na ÚPSVaR, nepoberá žiadnu dávku od štátu, zarába si brigádnicke, má v pláne zabezpečiť si prácu v zahraničí. Je slobodný, bezdetný, žije v spoločnej domácnosti s priateľkou. Z miesta trvalého bydliska bližšie hodnotení nie sú. Do spáchania skutku nemali záznam v priestupkovej agende ani neboli súdom potrestaní. Obžalovaní 1/ a 3/ boli naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 24/2015, právoplatným dňa 27. 02. 2015, pre prečin

ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, pričom u oboch došlo k podmienenému upusteniu od potrestania a určeniu skúšobnej doby v trvaní 6 mesiacov. Obžalovaný 2/ bol naposledy súdom potrestaný trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn . OT 13/2015, právoplatným dňa 10.02.2015, pre prečin podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaným poľahčuje okolnosť, že do spáchania skutku viedli riadny život (§ 36 písm. j) Tr. zákona), naopak priťažuje im, že spáchali viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona). Na všetkých troch obžalovaných pri ukladaní trestu bolo potrebné aplikovať ustanovenia o mladistvých, keďže sa skutku dopustili ešte ako osoby mladistvé. U obžalovaných 1/ a 3/ bolo potrebné ukladať im súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 24/2015 a u obžalovaného 2/ rovnako súhrnný trest k odsúdeniu Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT 13/2015. V zmysle vyššie uvedených zásad pre ukládanie trestu, za aplikácie ustanovení o mladistvých, tzv. asperačnej zásady a súhrnného trestu, pri rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach, súd obžalovaným uložil tresty tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, keď mal za to, že takto uložené tresty sú uložené v zmysle zákona, sú primerané spáchanej trestnej činnosti i osobám obžalovaných, postačujú na ochranu spoločnosti i prevýchovu obžalovaných.

S poukazom na ustanovenie § 287 ods. 1 Tr. poriadku, keďže súd uznal obžalovaných v celom rozsahu vinnými zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku, uložil im zároveň povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným škodu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, ktorú si poškodení riadne, včas uplatnili, o ktorej súd pochybnosti nemal. Pokiaľ ide o škodu spôsobenú poškodenému J. B. z titulu ním uplatnených ďalších nárokov, okrem bolestného, ktoré mu súd v rámci adhézneho konania priznal, s týmto jeho ďalším nárokom ho už súd odkázal na občianske súdne konanie, pretože hoci si poškodený aj túto škodu uplatnil riadne a včas, jej preukazovanie by už presiahlo potrebu tohto trestného konania (vecná škoda, strata na zárobku a iné).

Pokiaľ aj obhajoba navrhovala poškodených odkázať na občianske súdne konanie s poukazom na ustanovenie § 422 Občianskeho zákonníka, naopak súd je toho názoru, že aj v zmysle tohto ustanovenia je možné maloletých (v tomto konaní v čase spáchania skutku mladistvých obžalovaných) a tu súd poukazuje na to, že v čase vyhlásenia rozsudku, už plnoletých obžalovaných, zaviazat' k povinnosti nahradiť poškodeným uplatnenú, špecifikovanú a preukázanú škodu. Súd tiež poukazuje na znenie ustanovenia § 287 Tr. poriadku v čase vyhlásenia rozsudku platné, podľa ktorého, ak tomu nebráni zákonná prekážka, obligatórne súd vždy uloží obžalovanému povinnosť nahradiť škodu. Na rozdiel od názoru obhajoby, aj takýto výrok o náhrade škody musí rozsudok v adhéznom konaní obsahovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.